

[Glistrup.]

hvor vi behandler et regeringsforslag om, at disse høje marginalbeskatningsprocenter skal nedsættes ganske væsentligt, siger det sig selv, at det giver basis for en ganske fortrinlig spekulation fra de pågældende skatteyderes side, hvis man virkelig gik med til den forhøjelse af de erhvervsdrivendes fradrag, der her er tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

forkastedes med 85 stemmer mod 77.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 77) findes i tidenden sp. 6755).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer mod 37.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om at nedbringe personbeskatningen og fremme den private opsparring [af Erhard Jakobsen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XLVI) findes i tillæg A. sp. 2589, fremsættelsen i tidenden sp. 4627).

Forslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Anders Andersen):

Om punkt 1 i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning vil jeg gerne sige, at vi fra regeringens side kan være fuldstændig

enige med forslagsstillerne i, at vi må søge at udforme en skattepolitik, som fremmer lysten og evnen til at foretage privat opsparring.

Det er da også et af de vigtigste formål med de forslag til en skattereform, som regeringen for nylig har fremsat. Gennemførelsen af forslagene vil nemlig bl. a. medføre en meget væsentlig nedsættelse af de alt for høje beskatningsprocenter, og samtidig foreslås en meget betydelig forlængelse af det indkomstinterval, hvor skatten beregnes med den laveste sats: for indtægter helt op til 80.000 kr. vil den samlede beskatningsprocent, den såkaldte marginalskat, kunne nedsættes fra de gældende 50-60 pct. til omkring 36. Det må i sig selv give en kraftig tilskyndelse til større arbejdsindsats og øget foretagsomhed.

Jeg har selv haft tanker i samme retning som den ordning, der her foreslås, men må sige, at det næppe vil være muligt at udforme en sådan ordning på nogenlunde rimelig måde. Det er f. eks. svært at se, hvordan man nærmere skal definere den ekstrainkomst, som forslaget opererer med. Hvis man forestiller sig, at det er afgørende, at indkomsten i 1975 er højere end i 1974, vil alene den almindelige lønudvikling give de allerfleste lønmodtagere adgang til at benytte ordningen, hvis de altså ellers har råd til det. Det vil ikke være muligt at etablere et system, hvorefter opsparingsbeguntigelsen alene knyttes til ekstrainkomst som følge af en øget arbejdsindsats; det ville kræve en individuel bedømmelse i hvert enkelt tilfælde, hvilket rent administrativt forbyder sig selv — hvad med de selvstændige erhvervsdrivende? Jeg kan ikke se, at det overhovedet vil være muligt for dem at udskille den del af en eventuel merindtægt, som skyldes en ekstra arbejdsindsats.

Selv om man altså kunne have sympati for tanken — og det kan jeg godt sige jeg i allerhøjeste grad har haft, for jeg har haft meget inde i overvejelserne også på et tidligere tidspunkt, om det vil være muligt — må jeg nok sige, at de praktiske vanskeligheder vil være så overvældende og mulighederne for at gennemføre en fornuftig administration af ordningen så ringe, at jeg ville være betænkelig ved at skulle anbefale et sådant forslag.

Om punkt 2 i forslaget behøver jeg kun at